

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . K 26.—
za pol leta . . . 13.—
za četr . . . 6·50
za en mesec . . . 2·20
za Nemčijo cesarstvo . 29.—
za ostalo inozemstvo . 35.—

V upravnosti:

Za celo leto naprej . K 22·40
za pol leta . . . 11·20
za četr . . . 5·60
za en mesec . . . 1·90
S posiljanjem na dom stane na mesec 2 K. Posamezne št. 10 v.

SLOVENEC

Političen list za slovenski narod.

Inserati:

Enostolna petitrsta (72 mm):
za enkrat po 15 v.
za dvakrat 13 v.
za trikrat 10 v.
za več ko trikrat 9 v.

V reklamnih noticah stane
enostolna garmondrsta
30 vinarjev. Pri večkratnem
objavljanju primerno popust.

Izhaja:

vsak dan, izjemlji nedelje in
praznike, ob 5. uri popoldne.

Današnja številka obsega 4 strani.

Masarykovo razdiranje.

Ljubljana, 26. julija 1910.

In oglasil se je tisti, ki je slovenski najši inteligenčni vzor. Oči se jim zažare, zableste, če imenuješ ime njihovega malika praskega vseučiliškega profesorja Masaryka. Mladini, ki zdaj pravkar delujejo na to, da izpodrinejo liberalne starine, so vsi Masarykovci, česar ne taje, marveč ponosno naglašajo in kriče: Masaryk locutus, causa finita. »On je govoril, za nas je stvar končana«. Sicer Masaryk sam ni kdosigave kako bistroumen politik, kakor sloh niso bili nikdar vseučiliški profesorji dobri politiki, ampak zadnje čase je nekaj tiščalo praskega češkega profesorja in dal je zato duška svojemu tiščanju v svojem listu »Naša Doba«. S slovenskega stališča se mora njegov članek zelo obžalovati, če bi Masaryk ne bil tako malopomemben politik, a da vidi vsa slovenska javnost, tudi svobodomilselna, kakšen je vzor mož liberalnih mladinov, hočevo navesti in osvetliti njegovo vsebino in povedati Masaryku politiku, kar mu gre.

Masaryk se peča s političnim položajem, kakršen je, ko se je zaključil državni zbor. Ker zna, da je češko-agrarna in jugoslovanska (ne samo slovenska) in jugoslovanska obstrukcija (ne samo slovenska, kakor piše profesorsko temeljiti Masaryk, dosegla popoln uspeh, ker je vladna večina bila popolno poražena in je vrgla puško s katero je tako grozila, v koruzo, zato se ne upa preiskavati, če je obstrukcija dosegla uspeh ali ne. Tudi z vseučiliškim vprašanjem se noče pečati, češ, da je to postranska stvar. Naši mladini vedno in vedno naglašajo, kako potrebno da je slovensko vseučilišče, ki je dejansko potreben in se mora tudi boj zanj zato nadaljevati, a Masaryku njihovemu vzoru vzor je le postranska stvar! Ubogi Masarykovski mladini! Z vsemi temi vprašanji se Masaryk ne peča, marveč pravi, da se hoče pečati z bodočnostjo in se mu zdi potrebno, da naj se prične jeseni zopet delati na Dunaju češka politika, češ, da kar se je zdaj delalo na Dunaju, ni bila češka in ne slovenska politika, ker izključni dr. Šusteršičev vpliv ne koristi češki politiki. Čehi da so brez vpliva. Položaj je zapleten dovolj in ne more prenesti obteženja z večinoma nezrelimi in negotovimi jugoslovanskimi zahtevami. Sami (Čehi namreč) moramo osobito

glede na Ogrsko odločiti, kako nastopimo jeseni, brez vsakega ptiujega, da brez slovanskega vpliva.

I ravzaprav bi lahko prepustili sodbo o pisanju Masaryka našim bravčem samim, ampak hočevo kljub prozornim Masarykovim izvajanjem malednu broju naših mladinov povedati, kar zaslubi.

1.) Pribijemo, da se norčuje praski češki profesorski politik iz naših jugoslovanskih zahtev, zahtev, ki so bolj zrele, bolj gotove, kakor je vsa Masarykova politična godlja. Naše narodne zahteve, o katerih pravi praski profesorski politični diletant, da so nezrele, so zelo, zelo zrele, tako zrele, da se vzemajo zanje kakor za svoje tudi zreli češki politiki, kar pa seveda Masaryk nikdar bil ni in nikdar ne bo.

2.) Nadalje pribijemo, da nas psuje Masaryk s ptiujci. Hvala lepa, gospod praski profesor, da nazivate nas Jugoslove s tuje, dasi smo boljši Slovani, kakor so nekateri c. kr. profesorji praskega češkega vseučilišča. Ničesar ne sumimo, ampak čudno se nam zdi, da vlada med izvajanjem c. kr. profesorja Masaryka in med izvajanjem sedanje priznane protislovenske vlade po raznih vladnih časopisih taka podobnost, da se nam je zdelo, da smo čitali Masarykov navedeni diletantski politični članek, kakor da čitamo kak po Bienerthu ali po Schreinerju narekovani članek, ki spušča strupene puščice na vse Slovane in osobito na Jugoslove in še posebej na dr. Šusteršiča. C. kr. profesor Masaryk še menda ni zlezel dosti visoko. Rad bi menda postal minister, zato dela na to, da se ločijo Čehi od Jugoslovanov v škodo Čehom in Jugoslovanom, ker če bi se to zgodilo, in bi Čehi šli delat tlako sedanji vlasti brezpogojno, kar bi c. kr. profesor Masaryk tako rad videl, bi se po večkratnih Bienerthovih izjavah zistem nič ne izpremenil.

3.) Čehi sami, seveda ne politični diletanti in c. kr. profesorji, marveč resni češki politiki, so že opetovan in zelo odločno grajali Poljake zaradi njihove politike, ki smatra za ptiuce Poljakom nasproti vse ostale avstrijske Slovane. Masaryk hoče razbiti slovanske stranke in njihov skupen nastop v državnem zboru. Zakaj? Komu v korist? Razbiti hoče slovensko slogo zato, ker je popolnoma pod sugestijo Slovanom sovražnega Bienerthovega nemškega zistema, kar se kaže v tem, da danes vse Bienerthovo časopisje slavi Masaryka. Zelo slabo znamenje za Masarykovo skrupučalo je, ker ga hvali za-

to, ker hoče razbiti slovansko skupnost in hoče, da se ločijo češke stranke od Jugoslovanov, ker hoče, da naj jugoslovanski ptiujci poginejo pod čermi, s katerimi grade Nemci svoj most ne samo do Adrije, marveč na Balkan. Ne s slovensko, ne z jugoslovanskima, marveč s splošno slovenskega stališča najodločnejše zavračamo ptiujci. Masarykovo razdiralno delo med Slovani ob časih, ko se pripravlja vsenemštvu, da maščuje nad avstrijskimi Slovani Grunewald.

Položaj na Hrvškem.

Koalicija je zahtevala od bana Tomašiča med drugim tudi popolno zaključitev veleizdajniškega procesa. Ta zahteva je sicer po Aranickijevi zadovi stopila nekako v ozadje in se je zadnje dni niti imenovalo ni, pač pa so jo ob izbruhu krize hrvaški listi navajali. Da pa ni zaspala in da je koaliciji na njej mnogo ležeče, priča dejstvo, da je uradni list v Zagrebu nemudoma reagiral na nek rahel tozadeven časniški opomin, češ, da je državni pravnik le vsled bolezni na dopustu. Če pa bo njevoga bolezni dalj časa trajala, bodo merodajni faktorji skrbeli, da se državni pravnik z drugo močjo nadomesti in da se proces čim preje po pravu in postavi reši.

Naši čitatelji se gotovo spominjajo, da so bili vsi obsojeni »veleizdajniki« — deloma proti visoki varščini — sicer izpuščeni na svobodo, da pa niso rešeni obtožbe in visi stvar še vedno v zraku. To zavlačevanje seveda ni pravilno: Ako so nedolžni, naj se jim nemudoma dá popolno zadoščenje, ako pa ne, naj govorji zakon. Toda kakor vse kaže, si je hrvaška vlada to stvar res pridržala kot uspešno orožje proti koaliciji.

»Hrvaska korespondenca« z dne 25. t. m. poroča k položaju, da se štiri petine koalicionačev nagiba k popustu v sporu z banom. Samo Pribičevičeva skupina ostaja neizprosno pri znani zahtevi glede Aranickega. Predsednik Tuškan sklicuje sejo koalicije za 27. t. m., da zavzame stališče nasproti novemu položaju na podlagi banovega pisma, v katerem isti predlaga, da se uvede nova pogajanja, iz katerih pa bi bilo uradniško vprašanje izključeno. Torešči pogajanje imajo biti sedaj državoprsna tla, in sicer punktacije iz leta 1907., katere je ban že pred svojo demisijo označil za temelj nadaljnega skupnega dela s koalicijo.

Ni sicer veliko, v kar je tedaj privolila Wekerlova vlada, a nekaj družega je le, če se novi pakt koalicije s Tomašičem zasnuje na tej podlagi, kakor pa, če se vsa hrvaška politika vrte okoli malenkostnih osebnih zadev. Sedaj se sicer koalicionači naenkrat sklicujejo na to, da jih hoče Tomašič ravno s popustom v Aranickijevi zadovi enkrat za vselej dobiti pod podplat, a čudno je, da se njegovi volji niso uprivali nikoli preje, ko se je šlo za velevažna narodno-politična vprašanja, marveč so vršili uprav sramotno manjšu službo in storili in zagovarjali vse, karkoli je bilo hotel. — Jutri bo tedaj velepomemben dan za koalicijo, — ako bi rekli za Hrvško, bi ob razmerah, ki vladajo dol, vsekako rekli preveč. Ako zmagajo treznejši elementi nad Pribičevičeve skupino in se sklene sprejeti banov predlog za nova pogajanja, potem je veliko vprašanje, ako se Pribičevič s tem zadovolji — četudi nerad — ali pa bo s svojimi ljudmi izstopil iz koalicije. »Pokret« oficijelno glasilo koalicije, se zanaša na edinstveno koalicijo, ki je vir njene moči. Dokler je koalicija edina, se brez nje ali proti njej na Hrvškem ne more ustavno vladati.

MAŽARI IZPOPOLNIJO HONVED.

Honvedsko ministrstvo namerava osnovati po vzorcu c. kr. armade tren. Več honvedskih huzarskih ritmojstrov se udeležuje zdaj trenskega tečaja.

VOJSKA V CENTRALNI AMERIKI.

»Sun« poroča: Dne 22. t. m. so porazili Estradovi pristaši armado predsednika Madrija. Bitka se je bila pri Acoyapi. Madrijova armada je izgubila več sto mrtvih in ranjencev. Estrada prodra zdaj proti Managui.

NA GRŠKEM ZOPET IZBRUHNILA VOJAŠKA VSTAJA.

V Atenah je ponoči od 18. na 19. t. m. zopet izbruhnila vojaška vstaja. Artillerija je demonstrirala pred vojnim ministrstvom in zahtevala, naj vojni minister odstopi, kakor tudi, naj se Turčiji takoj napove vojska. Tisti artilleristi, ki niso demonstrirali, so se polastili topov. Vojni minister si ni znal drugače pomagati, kakor da je telefoniral po kralju, ki je došel ob četrti uri zjutraj s svojega letovišča, nagovoril in pomiril upornike.

VOLITVE FRANCOSKIH GENERALNIH SVETNIKOV. — ANTISEMITJE ZMAGALI V ALŽIRU.

Iz Pariza se poroča, da je dozdaj izvoljenih 1292 generalnih svetnikov.

mi pa ti poveš, da si Esenka — ti, pri Bahu, ti!«

»Za gosta so me sprejeli,« odgovori Mirijam.

»Za gosta? To je še bolj čudno. Ako delijo ti duhovni prognanci — to ime jim je nadel veliki duhoven, ne jaz, — svoj kruh in vodo s takimi gosti, bom lepše dni preživel med njimi, nego sem si mislil.«

»Esenci so me vzgojili; njih varovanka sem,« je nadaljevala Mirijam.

»Da povem resnico, moje mnenje o Esencih postaja vedno boljše, in prepričan sem, da so jih pismarji obrekovali. Ako vzbujajo tako nežne gospice, morajo biti dobri in prijazni.«

»Res so dobri in prijazni,« odgovori Mirijam, »sicer se pa sam o tem prepričaš v kratkem, ker ne žive daleč od tukaj. Ako greš z nama preko onega holma, pokaževo ti naselbino, kamor sva tudi medve namenjeni.«

»Ako mi dovolita, vaju spremim,« reče četovodja in razjaše, predno je mogla odgovoriti; nato pa je nadaljeval: »Oprosti za trenutek, dati moram nekatera povelja,« in poklical je vojaka, ki se je s svojimi tovariši ustavil v mali oddalji pred njim.

Mirijam je imela sedaj priliko, ogledati si tuja. Bil je mlad človek,

LISTEK.

Dekle z biseri.

Angleško spisal H. Rider Haggard. —

Prevel J. M.

(Dalje.)

Mark.

Se isto noč, ko so Esenci še molili, vrnil se je poveljnik judov, ki so po dnevi s silo pobrali davek za daritve med Esenci, z dvajset vojaki, in se pritožil, da je bil eden njegovih mož na potu nazaj grede umorjen. Ker drugih ljudi ni tukaj, ga je gotovo ustrelil kak Esene v klancu na cesti proti Jerihi. Esenci so mu do kazali in končno razsrejeli vsled nepravične pritožbe iztirali njega in njegovo spremstvo izpred svojih vrat, rekoč, da naj predloži vso stvar velikemu duhovnu Ananu z ukradenimi stvarmi vred, ali pa, ako imajo raje, še večjemu tatu, to je rimskemu prokuratorju Albinu.

To se je tudi zgodilo in Esenci so bili klicani, da naj pošljejo nekaj svojih

poglavarjev pred Albina, da se zagovarjajo proti obtožbi. Esenci so odpolstali Itijela in še dva druga brata v Jeruzalem. Skoro tri meseca so morali čakati, predno so bili zaslišani. Ko so prišli na vrsto, so hitro opravili, češ, da stvar še ni zrela za razsodbo. Iсти večer je namreč prišel k Itijelu nek posredovalec ter mu sporočil, da bi nikdar več ne čuli o tej zadevi, ako bi njihov red hotel plačati Albinu neko gotovo vsoto. Esenci so to ponudbo zavrnili, češ, da je proti vsem njihovim pravilom, da ne zahtevajo drugače nego pravice, katere pa niso pripravljeni kupiti. Tako so govorili, ker niso vedeli, da je eden njihovih mlajših, namreč Caleb, izstrelil usoden polno puščico.

Albin je sprevidel, da pri kupčiji ne kaže nič dobička, zato je odslovil odposlanec Esencev, rekoč, da pošlje k njim v kratkem enega svojih častnikov, ki bode na licu mesta preiskoval sporno zadevo.

Ko se je neko zimsko jutro, kaka dva meseca po teh dogodkih Mirijam z Nehušto sprehajala po cesti proti Jerihi, sta ugledali četo oboroženih mož. Opazili sta, da so bili Rimljani, zato sta se umaknili s ceste in se hoteli skriti med grmičevjem. Ko to opazi četovodja — bil je poslan od Albina, da preiskuje

znano stvar glede umora — pognal je svojega konja, da ju prestreže.

»Ne beži — stoj mirno,« je rekla Nehušta deklica, »in ne pokaži nobenega znamenja strahu.«

Na te besede se Mirijam ustavi in začne nabirati jesenske cvetlice; pa kmalu zagleda pred seboj senco onega častnika — ono senco, v kateri ji je bilo usojeno živeti celo njeno življenje.

»Gospica,« reče tujec s prijetnim glasom v grškem jeziku, »oprosti mi, da te motim. Tuj sem v tem kraju, kamor prihajam po uradnih poslih. Ali bi bila tako dobra, pa bi mi pokazala pot do Esencev, ki žive nekje tukaj v puščavi?«

»Oh,« odgovori Mirijam, »ali jim hočeš kaj žalega storiti, ko prihajaš z rimskimi vojaki?«

»Nič žalega! Čemu pa vprašaš?«

»Zato, ker tudi jaz živim med njimi.«

Častnik je z zanimanjem zrl na to krasno deklico, ki je z vsakim glasom in z vsako kretnjo kazala, da ti kraji niso njen pravo domovje.

»Ti si iz naselbine Esencev! Potem oni duhovni tam v Jeruzalemu še vse drugače lažejo, kakor sem si mislil. Povedali so mi, da so Esenci stari može, ki molijo Apolona in ki nobene ženske nimajo na svoji naselbini. Sedaj

Konservativcev in pristašev stranke Aktion liberal je izvoljenih 173, progresistov 150, levih republičanov 811, združenih socialistov 46. Ožjih volitev je 112. — V Alžiru so ob volitvah v občinski svet po sedmih letih zopet zmagali antisemitje.

ČRNAGORA KRALJEVINA.

Turčija ne nasprotuje povišanju Črnegore v kraljevino, če pritrde berlinske velevlasti. Ob jubileju črnogorskega vladarja odpošlje Turčija na Cetinje posebno odposlanštvo. Italijanski kralj in kraljica obiščeta Cetinje sredi avgusta.

KULTURNI BOJ NA ŠPANSKEM.

Madridski »El Liberal« poroča, da zapro na Španskem 1. septembra 240 samostanov na povelje liberalne španske vlade.

Dnevne novice.

+ **Ne laži!** V Vrbju pri Zalcu so se nedavno sposprijeli fantje. Potegnili so nože in pri tem je neki Pesko zadel Franceta Cokana, mladeniča naprednega mišljenja. Cokan je nato umrl. Celjski liberalci, ki doživljajo na političnem polju poraz za porazom, čeprav imajo za generale same mladine, so ta nesrečen slučaj s slastjo zagrabili in začeli pisati krvave članke z očitnim in neprikritim namenom pri ljudstvu očrtni katoliška društva. K pogrebu rajnega Cokana so komandirali vso žalsko »inteligenco« in pa več članov celjskega generalnega štaba, med njimi Prekoršča, potovalnega učitelja neprištranske **Ciril-Metodove družbe**. Tudi na »Narod« se ni mogel premagati, da ne bi zaljaln o »šesti božji zapovedi«. Ampak kdor je vedel, da je bil rajni Cokan najhujši pretepač v celi fari, ki je že več let predsedel v ječi, in kdor je vedel, da je pri dotočnem pretepu čisto nepozvan se vmešal v prepri drugih fantov in hujskal ter da je tudi sam nož potegnil, temu se je liberalno vptje že izpočetka moralno jako sumljivo zdeti. Zdaj pa objavlja »Narodni Dnevnik« slediči uradni popravek: »Sklicevaje se na § 19. tisk. zakona vam pošljem z ozirom na članek »Umor v Vrbju pri Zalcu« v št. 163. »Narodnega Dnevnika« z dne 21. julija 1910 slediči uradni popravek na podlagi današnjega razparanja mrlja: Ni res, da bi Pesko Francetu Cokan prerezal pljuča, temveč so rane vreznine, katere je Cokan pridobil, zadele le meče. Cokan je **naravno smrt storil** radi srčne omrtvice, povzročene vsled že dolgo trajajočega izedeka na prsnici. C. kr. državno pravništvo v Celju, dne 22. julija 1910. Dr. Bračič. — Torej liberalci so zdaj ob svoj »katoliški umoru! Rajnik je umrl naravne smrti, ki ni bila v zvezi s čisto lahkim vrezninami, ki mu jih je prizadela Pesko pri pretepu. Liberalci je to dejstvo hudo prizadelo, zato »Narod« danes napada celjsko državno pravništvo, češ, da je prištransko. Prazen izgovor: liberalci so se blamirali, z njimi pa tudi modra »Edinost«, ki je tudi

posvetila »umorou« v Vrbju neizogibno notico. Nauk za liberalce: Ne laži!

+ **Duhovske spremembe v ljubljanski škofiji.** Premeščeni so č. gg. kapelani: Jernej Podbevsek iz Cirknice kot prefekt v zavod sv. Stanislava; Franč. Vrhovec iz Smarija v Ziri; Rihard Zajec iz Žužemberka v Šmarije; Jos. Goštiša iz Horjulja v Trnovo (Ljubljana); Fr. Govekar iz Sv. Križa pri Kostanjevici v Sodražico; Iv. Dežman z Razdrtega za župnega upravitelja v Gozd; Janko Sedež z Vrhniko v Sv. Križ pri Kostanjevici; Leop. Turšič iz Logatca na Vrhniko; katehet Peter Janeš k sv. Jakobu v Ljubljani; Valentin Zupančič z Dovjega za uršulinskega kateheta v Ljubljano; Janez Sever iz Št. Jerneja na Dovje. Nanovo so nameščeni kot kapelani č. gg.: Jož. Verce v Borovnici; Janez Dolenc v Cirknici; Jakob Kotnik na Dobrovici; Rudolf Kapš v Postojni; Anton Porenta v Hrenovicah; Anton Komlanec v Škocjanu pri Mokronogu; Alojzij Lunder v Žužemberku; Janez Cegnar v Zireh; Karol Rupnik v Spodnji Idriji; Franč. Kanduč v Starem trgu pri Ložu; Viktor Švigelj v Horjulju; Jan. Drešar v St. Jerneju.

+ **Ne pozabite prijatelji kat. narabiturijentov na 31. julij.** Pohitite vsi na njihovo slavnost, ki obeta biti lepa in zanimiva. Poleg tega pa tudi pokazete s svojo udeležbo, da niso le fraze, kar se govori v prilog mladine, ampak da jo v resnicu ljubite in se radi podate v njeno sredo. Tov. abiturijenti in tovariši somišljeniki naj se nemudoma javijo za sestanek do 2.8. julija. Na poznejša oglašenja se ne bo moglo oziратiti. Tovariši pevci naj prineso pesmarice s seboj, da ne bo morebitnih neprilik. Če hoče kdo pojasnil, naj se obrne na naslov: Marinček Anton, Cerkle 4, p. Krška vas, Dolenjsko.

+ **Občinske volitve v Mostah pri Ljubljani — razveljavljene!** Deželna vlada je razveljavila občinske volitve v Mostah pri Ljubljani na podlagi § 33. občinskega volivnega reda in odredila reasumiranje postopanja od sesiave volivnega imenika nadalje. Torej se bodo morali sestaviti tudi novi volivni imeniki. Lepo spričevalo za rdeče in liberalne bratre. Torej — na svodenje pri novih volitvah!

+ **25letnico** so v ponедeljek 25. t. m. praznovali duhovniki, ki jih je prve posvetili 25. julija 1885 knezoškop Jakob kardinal Missia, s sošolci prezbiterji, ki so vstopili isto leto v službo. Od dvanajstih tedanjih tovarišev so umrli tekom četrstoletja štirje in sicer: Andrej Adamič, kot kapelan v p., je umrl v Zatičini, 18. marca 1888; Anton Petrič, kapelan v p., v Gorici, 17. avgusta 1891; Mihael Klemenčič, župnik v Črnomlju, 5. avgusta 1901 in Jožef Novak, župnik v Žaljni 24. decembra 1901. Eden kolegov, g. Marko Pakiž, je v Ameriki župnik v Milwaukee, Wisconsin, ki je poslal telegrafno prijateljski pozdrav svojim sošolcem. Sešli so se vsi drugi v Ljubljani pri tovarišu, uršulinskem spiritualnu Mihaelu Bulovec in sicer gg.: Valentijn Bernik, župnik v Komendi; dr. Sebastian Elbert, prošt v Novem mestu; Matija Erzar, dekan v Postojni; Anton Les-

jak, župnik v Št. Jerneju; Alojzij Pehani, župnik v Knežaku in Avgust Šinkovec župnik v Škofji Loki. Zbrane je počastil in razveselil mil. gospod prelat Janez Flis, ki je bil sedanjim jubilantom spiritual v bogoslovjem semenišču.

+ **Za župnijo Polšnik** je prezentiran č. g. Ignacij Žust, kapelan v Moravčah.

+ **Zvršilni odbor češke agrarne stranke** je imel 25. t. m. v Pragi sejo, ki je trajala od desete ure dopoldne do pete ure popoldne. Načelnik poslanec Udržal je obširno poročal o političnem položaju. Izdelal se je program za jesensko državnozborsko zasedanje. Naglašala se je potreba, da zboruje češki deželni zbor. Poročilo Udržalovo se je vzelo na znanje in se soglasno odobrilo postopanje državnozborske delegacije. Rešile so se tudi notranje strankine zadeve.

+ **Poslanec dr. Stransky** namerava odstopiti kot načelnik moravske češke ljudske stranke. Sledil mu bo poslanec dr. Fischer iz Olomuca.

+ **Jugoslovanska razstava v Parizu.** Jugoslovanski umetniki, ki žive v Parizu, prirede leta 1912. v Grand-Palais na Elizejskih poljih jugoslovansko umetniško razstavo. Na razstavi bo zastopano slikarstvo, kiparstvo, gravura in arhitektura; razven tega bo poseben dekorativni oddel za razstavo tkanic, vezenin, čipk, cizelerskih filigranskih, inkrustacijskih, lesoreznih del itd. Za glasbo bo otvorjen poseben salon, v katerem se bodo pod vodstvom skladatelja g. Tkalcu izvajala samo jugoslovanska glasbena dela — narodna in umetna. Podrobni program za sodelovanje na razstavi bo v kratkem objavljen v vseh jugoslovenskih listih. Natančna pojasnila je dobiti pri g. Nikoli Jeremić, slikarju, Paris, rue Git-le-Couer.

+ **Obrtno-nadaljevalne šole.** Deželni odbor je sklenil, da sklicete počitnice posvet, kako urediti gospodarstvo obrtno - nadaljevalnih šol. Sedaj ni v tem oziru nobenega reda. Določiti treba potrebščine in poskrbeti za pokritje stroškov.

+ **Zgradba c. kr. gimnazijskega poslopja v Novem mestu** in sicer stavba in rokodelska dela, se je razpisala. Ponudbe do 12. avgusta 1910 opoldne c. kr. deželnemu šolskemu svetu v poslopu c. kr. deželne vlade v Ljubljani.

+ **Velik požar na Koroškem.** Dne 23. julija t. l. je velik požar v pepelil pol vasi Riharjava v župniji Št. Vid v j. d. na Koroškem. 26 večinoma velikih poslopij je 10 posestnikom uničenih z vsem kar je bilo notri. Usmiljenja vredni so pogorelc iato, ker so zaporedoma imeli uime: točo, sušo, podjede. Letos je bila zopet toča. Prebivalstvo je obupano. Za male svote zavarovani posestniki, ne po lastni krvidi zadolženi, setev pred durmi, brez žita in lesa, kaj sedaj početi? Obračajo se na usmiljena srca in prosijo: »Pomagajte nam, bratje, z malimi darovi sezidati naše domove! Milodare sprejema župniški urad v St. Vidu v Podjunske dolini.

dva pa ne živita več, kolikor je meni znano.«

»Umrla sta obadva,« je rekla Nehušta žalostno, »oče v amfiteatru v mestu Beritu na povelje prvega Agripe, mati pa na porodu.«

»V amfiteatru v Beritu? Kakor zločinec?«

Zlatomašnik opat Ogradi.

V Celju se obhaja dne 31. julija t. l. redko slavlje. Prečastiti gospod opat Ogradi bo praznoval petdesetletnico svojega mašništva. Ob zarji zlate svete maše se ozrimo malo v preteklost!

Rojen je bil Franc Ogradi v divnem Gornjemgradu 13. julija 1836. Od rodu ljubnega, skrbnega očeta ter ljubezni, pobožno-vesele matere je dobil prvo vzgojo, v gornjegradske šoli prvi pouk. A Bog malemu fantku čvrste postave, bistrega očesa, jasnega uma in dobrega srca ni prisodil gornjegradskega planinskega raja, postal ga je v življenja hrum in šum. V burnem letu 1848. je prišel v nadaljevalno ljudsko šolo, v c. kr. glavno okrožno šolo v Celju. Mogočen vti je napravilo na njegovo mlado, živiljenja polno dušo narodno probujenje istega leta. V tej šoli, kakor pozneje na celjski gimnaziji se je vseskozi odlikoval ter napravil leta 1857. maturo z odliko. Odločil se je za duhovski stan ter vstopil v celovško bogoslovje, kjer so do leta 1859. imeli koroški-krški bogoslovei ter lavantinski bogoslovci skupen zavod. S preselitvijo lavantskega škofjskega sedeža od Št. Andraža v Lavantski dolini v Maribor se je pre-

selil tudi bogoslovec Franc Ogradi tje. Dne 25. julija 1860. je bil kot tretjeletnik posvečen v mašnika od škofa Antona Martina Slomška, ki ga je kot mlaudega duhovnika leta 1861. poslal pastirovati v »zlate« Konjice. Pod vodstvom gorečega dušnega pastirja nadžupnika Rozmana je kaplanu-novincu veselo preteklo prvi pet let duhovskega pastirovanja v prijaznem trgu med globoko in močno vernim ljudstvom. Od leta 1866. do 1868. je bil kapelan romarske cerkve sladkogorske v šmarski dekaniji, od koder je prišel zopet v viharjem času 1. maja 1868. kot vikar v Celje. Sedem let je ostal na tem mestu, kjer je s svojim mnogostranskim delovanjem na verskem in narodnem polju opozoril širše kroge nase.

Zato mu je bilo poverjeno še važnejše, za celo škofijo odgovornosti polno mesto. Dne 15. septembra 1875. je postal namreč spiritual v kn. šk. bogoslovju v Mariboru, nekaj let pozneje ravnatelj bogoslovja in obenem profesor pastirje. Kot tak je bil kmalu odlikovan ter 24. septembra 1879. kot stolni kanonik poklican v kn. šk. konzistorialni svet. Na tem odličnem mestu je ostal celih 15 let. Dne 1. maja 1890. pa je prišel iz Maribora zopet v Celje, okrašen z mitro kot infiliran opat, dekan in mestni župnik celjski, kjer deluje zdaj že nad 20 let. Pred letoma je dobil kot tak tudi cesarsko odlikovanje, postal je vitez železne krone 3. razreda. In letos stopi v častno mesto zlatomašnikov.

Lepa je živiljenjska pot milostljivega gospoda zlatomašnika. Kot odličen dijak je bil tudi v svojih službah odličen. Nikjer in nikdar se ni bal truda,

— **Grozne nevihte na Bovškem.** Iz Bovca poročajo z dne 24. t. m. Okolu 2. ure zjutraj je jelo tu razsajati grozno neurje s točo, silnim nalinom in gromenjem. Vrhovi gora so pod novim snegom. Vode so silno narastle. Burja strašno razsaja.

— **Število vseh Slovanov** je vsled hitre množitve narastlo na 160 milijonov. Ako bo slovansko prebivalstvo tako naraščalo v bodoče, bi utegnilo v dveh desetletjih doseči 200 milijonov.

— **Občinski lov Palovič** se odda 1. avgusta t. l. ob 11. uri dopoldne pri kamniškem glavarstvu za dobo od 1. avgusta 1910 do 30 junija 1915 v zakup.

— **Napad na cesti.** Neža Kobi, posestnika žena z Vrda, je šla z Vrhniko po bližnji stezi domov. V obližju Pritiske žage ležal je v senci nek neznan vlačugar. Neža Kobi, ki je nesla žakelj moke na glavi, začuti da jo je nekdo nenadoma odzadaj prikel za ramena. Žena se je tega tako ustrašila, da ji je padel žakelj moke z glave, nakar je pričela vpti napomagajo. Neznanec jo pa prime čez usta in ji zagrozi, da jo zakolje, če ne bode tiho, nakar jo je popihal. Vlačugar, ki je nameraval ženeti delati silo, je po zunanjem soditi 40 do 50 let star, velik, močan, rjavih brk, nosil je slabo rjavu obleko, škornje in bil pokrit s starim klobukom. Storilca zasledujejo.

— **Samoumr na morju.** Kapitan Cherubini parnika »Argentina« Avstro-Amerike, je naznani minulo soboto pristanišči oblasti, da je na poti iz New-Yorka v Sredozemskem morju skočil s krova potnik III. razreda Ivan Trentz. Kapitan je dal parnik takoj ustaviti ter storil vse mogoče, da bi nesrečna rešil, a brezuspešno.

— **Zupanstvo v Borovnici** je poslalo listu »Slovenski Dom« slediči uradni popravek: Z ozirom na dopis v Vašem cenjenem listu z dne 23. julija 1910, št. 30, glede nalezljive bolezni v Borovnici, zahteva podpisano županstvo po § 19. tiskovnega zakona, da natisnete na istem mestu slediči uradni popravek. 1. Ni res, da je že 10 oseb umrlo za nalezljivo bolezni. Res pa je, da sta samo dva otroka umrla za škrlatico ter je bilo samo osem slučajev škrlatice tudi uradno naznanih. 2. Ni res, da županstvo ni ničesar ukrenilo glede nalezljive bolezni. Res pa je, da je županstvo takoj vse slučaje naznanih na c. kr. okrajno glavarstvo v Ljubljani ter je na ukaz c. kr. okrajnega glavarstva in okrožnega zdravnika dr. Marolta z Vrhniko takoj vse potrebitno odredilo v svrhu razkuženja. — Zupanstvo občine Borovnica, dne 25. julija 1910. Zupan Janez Kos.

— **Smrtnonevarno se je poškodoval** 56 let stari oženjeni užitkar in dñinar Ant. Lipovšek iz Gorenje pri Blagovici, ki je na dñini pri Prašnikarju v Logu zmetaval seno iz kozolca. Padel je štiri metre globoko iz kozolca, pri tem si poškodoval hrbenico in si cel život pretesel.

— **Nova uredba v avstrijski vojski** Poroča se iz Dunaja, da namerava vojna uprava uvesti za poiskus dodeljivite častnikov pohote in konjeništvu, topni-

kakih pet- ali šestindvajset let, srednje postave, vitek, živahan in čvrst.

Mirjam je v trenutku čutila, da ji ta mladi tujec bolj ugaja, kakor Kaleb; bilo jo je pa nekako sram, ker je novo došlega tujca raje videla, kakor tovariša in prijatelja svojih otroških let.

Ko je častnik opravil svoja naročila, je rekel: »Gospica, jaz sem gotov, sedaj lahko gremo. — Dovoli, da se vama predstavim: Jaz sem Mark, sin Emilia, kojega ime je bilo svoje dni slavno znano, in vzdihnil je, »kakor bode tudi moje, kakor upam, predno umrjem. Za sedaj sem seveda samo vojak in ostanem, ako se mojemu striču Kaju ne vzljubi oditi na drugi svet. Ce pa on umrje, tedaj mi zapusti svoje veliko premoženje, ki ga je iztlačil iz Špancev. Častnik sem pod poveljstvom izvrstnega in nad vse plemenitega rimskoga namestnika Albina.« je pristavil zbadljivo. »Sedaj so mi poverili častno nalogo, da preiskujem in poročam o neki obtožbi proti tvojim varuhom Esencem, češ, da so umorili nekega judovskega lopova, ki je bil v družbi drugih sebi enakih poslan, da Esence okrade. To je moje ime in moj posel. In ti, gospodična?«

Mirjam je bila v zadregi, Nehušta je takoj razumela, da je treba, da sta prijazni z Rimljanci, ki je prišel v njih kraj po uradnih poslih.

»Ta dekllica je edina hči visokorodnega Demasa iz mesta Tira in njeve plemenite žene Rahele.«

»Poznam Tir,« reče častnik. »Bival sem tam dal

čarjem in pionirjem ter narobe. Nama tej novi odredbi je, da častniki spoznajo tudi notranjo službo vojaštva raznih vrst orožja.

+ **Osebne vesti.** Profesorji dr. Alfonz Levičnik na I. ljubljanski državni gimnaziji, dr. Oto Jauker na ljubljanski nemški državni gimnaziji, dr. Jožef Dobevec na kranjski državni gimnaziji in Ivan Maselj na novomeški gimnaziji so s 1. oktobrom 1910 povišani v VIII. činovni razred.

— **Toča debela kot jajca** se je 24 t. m. vsula pri Plačah na Primorskem. Pri Križu pa je padala debela kot orehi. Nauhuje so prizadete vasi Plače, Sv. Križ, Cesta, Sv. Tomaž in okolica Loka-vec. Popolnoma je uničen ves pridelek. Po nekaterih krajih je toča bila težka 4 do 5 kg en kos.

— **Angel čuva nad otroci.** Čevljarski Josip Erkavec iz Debelegavra pri Laverci je prepustil svojemu 10 let staremu sinu Jožefu nadzorstvo nad svojim dve leti starim otrokom. Ti so se igrali na vrtu, ki leži tik proge dolenske železnice. Malo otroče je v tem trenutku stopilo na železniški tir, ko je dirjal osobni vlak št. 2212 mimo. Odibijači so otroka podrli na tla in takoj je peljal cel vlak čez otroka, ki je ostal živ in je zadobil le neznačne poškodbe.

— **Umrla** je kakor smo že včeraj poročali žena znanega trgovca g. Štihu iz Dobropolj v Dol. Toplicah. Bolehalo je dolgo časa, zadnji četrtek jo je odpeljal v Toplice, da bi ondi zadobila potrebno zdravje, a je šla doli samo umret. Stara je komaj 43 let. G. Štihu in njegovi rodbini izrekamo najiskrenje sožalje.

— **Sneg in vihar s točo** so imeli v noči od sobote na nedeljo na Gor. Štajerskem.

+ **Častno svetinjo** za 40letno zvestvo službovanje je dobil nadučitelj J. Pokorn v Horjulu.

— **Zapuščina šoli.** Dne 2. julija v St. Vidu pri Prevojah umrl posestnik in gostilničar Alojzij Škofič je vse svoje premoženje, okolo 30.000 K., zapustil občini Prevoje za šolske namene.

— **Kranjskogorski liberalci** se zadnje dneve močno razburjajo, a prav po nepotrebniem. Cirilmotardarji in požarna bramba, katerih »nepristranost« je dosti znana, prireja namreč neko veselico, katere glavnata točka bo ples ter lovio za sodelovanje tudi dekleta iz katoliškega izobraževalnega društva. To pa je sklenilo, da izmed njegovih članic in članov nihče ne bo sodeloval pri prireditvi nasprotnikov. To je vse. Gospoda, čemu se razburjate? Pa vendar ne boste pričakovali, da bi ona dekleta, na katere ste komaj pred enim tednom na cesti, v gostilni in v časopisu izlivali gnojnico, hodila sedaj vam roke lizat. Če vas ni samih dovolj za en pošten krok, pa ga opustite. Saj imate odbor »narodnih dam«. Ali vam jih morda zmanjuje? Žal, ne moremo pomagati. Poštena naša dekleta po nočejem biti narodne dame, tudi za en večer in eno noč ne, razumete?

— **Mednarodna razstava novosti in patentov v železni in strojni industriji.** Trgovska in obrtna zbornica v Ljubljani je prejela obvestilo, da priredi deželna zveza ogrskih trgovcev z železnino pod pokroviteljstvom Nj. c. in kr. visokosti nadvojvode Josipa in ob podpori kr. ogrskega trgovinskega ministervstva v mesecih maju in juniju leta 1911. mednarodno razstavo novosti in patentov v železni in strojni industriji. Interesentom se je za vsa pojasnila obrniti do razstavne pisarne v Budimpešti VI. Gyár-utza 38.

„Slovenska Straža“.

+ **Ustanovitev podružnice »Slovenske Straže« v Škocijanu pri Turjaku** se je izvršila v nedeljo popoldne ob sijajni udeležbi vseh faranov. Na visokih mlađih so vihrale naše trobojnice in godba Orlov je igrala krasne narodne himne. G. kaplan Škulj je navdušeno govoril o potrebi narodne izobrazbe in námenu »Straže«. Poslanec Jaklič je poročal o zadnjih bojih »Slovenskega kluba« v državnem zboru. Shod na prostem je trajal nad 3 ure in pristopilo je čez 200 članov k »Straži«.

— **Novo podružnico »Slovenske Straže«** ustanove v nedeljo, dne 7. avgusta v Breznici, p. Žirovnica na Gorenjskem. Bog blagoslov!

— **Dva nova ustanovnika.** Z veseljem beležimo, da je »Slovenska Straža« dobila zopet dva nova ustanovnika. Pripisala sta kot ustanovnika č. gosp.

Franc Zorko, kaplan pri sv. Petru v Ljubljani, z 200 K. in tvrdka F. Šupavec, tovarna sveč v Ljubljani, tudi z 200 K. Naj bi z vsakim dnem naraščala četa ustanovnikov, da zgradimo trdno »Slovensko Stražo!«. Naj bi kmalu dosegli število 100 ustanovnikov!

Pri novih mašah za »Slovensko Stražo«. Gosp. Janko Lovšin je nabral na novi maši č. g. Cegnarja v Stranjah pri Kamniku 13 K 10 vin.

Delnice »Slovenski Straži«. Po podružnicami »Slovenske Straže« v Vipavi je podaril č. g. dekan Lavrič »Slovenski Straži« Unionovo delnico v vrednosti 500 K.

Predavanje o narodni obrambi. V Budanjah, Vipavi in na Slapu se vrše v nedeljo dne 31. t. m. predavanja o narodni obrambi naših vrlih akademikov.

Člani in članice »Slovenske Straže! Zahtevajte v vseh trgovinah cikorijo, ki ima na trobojnem ovoju pečat: »Slovenska Straža, narodnoobrambno društvo v Ljubljani«. Skrbite, da se povsod razširi raba naših vžigalic!

Naročila na računske listke sprejema pisarna »Slovenske Straže« v Ljubljani.

PANAMSKI PREKOP

bo otvoren leta 1912. Poroča se, da bodo smele prosto voziti skozi Panamski prekop z golj trgovske ladje, vojne pale, če bo dovolila washingtonska vlada Zjednjene države.

Ljubljanske novice.

I. Nj. prevzvišenost dr. Frančišek Sedej, knez in nadškof goriški, je danes posvetil v mašniku č. g. Valerijana Sartory iz obče znanje ljubljanske rodbine. Novo mašo bode obhajal dne 2. avgusta v cerkvi č. oo. kapucinov v Gorici.

I. Odbor »Družbe sv. Rafaela« ima jutri (v sredo) ob petih zvečer sejo v pisarni društvenega predsednika dež. odbornika Pegana, Dunajska cesta.

I. Morilec svoje žene pomiloščen. Ceser je pomilostil na smrt obsojenega morilca svoje žene, Andreja Rejca, bivšega rudarja v Idriji. Najvišji sodni dvor mu je pa odmeril za kazen 20 let težke ječe, poostrene z enim postom vsakega četrletja, na dan izvršitve kaznivega dejanja, to je 28. februarja vsakega kazenskega leta pa s samotnim zaporom v temnici.

I. Posebna najdba. Danes zjutraj je na Slovenskem trgu nek justični paznik našel bodalo nekega vojaka tukajnjega c. in kr. pešpolka št. 27. Zraven je bil listek, na njem pa je bilo zapisano, da se tam pušča bodalo iz usmiljenja do vojaka, češ, da ga ne more placiati. Na listku se svetuje, da naj fant drugič rabi namesto bodala žemljo, ker bodala ne zna rabiti.

I. Hišni posestniki mesta Ljubljane se opozarjajo, da je podati popise hiš in napovedi o najeminskem dohodku za pripredo hišne najemarine za leti 1911 in 1912 najkasneje do 31. avgusta t. l. pri c. kr. davčni administraciji v Ljubljani.

I. V deželni bolnici se nabavi nov digestorij.

I. Društvo »Angel varih« je dovolil deželni odbor v pokritje najemščine 800 kron. Društvo ima v Šiški zavod za male otroke.

I. G. Bosak, bivši plačilni natakar v »Unionu« je kupil v Trstu gostilno »Alla Meridionale« na vogalu ulic Boccacio in Belvedere. Priporočamo!

I. Pogreb umrlega pomožnega uradnika g. Ig. Pogačarja, bo jutri ob šesti uri zvečer iz mrtvačnice pri Sv. Krištofu.

I. Gruberjev kanal je še vedno pod vodo. Zatvornico bodo popolnoma zatvorili čez en teden. Nekaj delavcev dela, razstreljavati pa ne morejo, ker žigalna vrvica ne prenese nobene moči. Gruberjev kanal se res poglobuje prav gališko, da rabijo še vedno zažgalne vrvice, ki so odvisne od moči, medtem ko vendar rabijo moderne tvrdke za zažiganje min električni tok, ki je manj nevaren, neodvisen od moči in bolj siguren kakor predtopna zažigalna vrvica.

I. Cirkus Willand pride v četrtek v Ljubljano s posebnim vlakom.

I. Izžrebani porotniki za III. porotniško dobo, katera se prične 29. avgusta t. l. Glavni porotniki: Avseneg Anton, posestnik v Vrhnjah; Burger Leopold, trgovec v Ljubljani; Benkovič Valentin, posestnik v Kamniku; Babnik Valentin, posestnik v St. Vidu

pri Ljubljani; Cantoni Viktor, trgovec; Černič Ivan, posestnik; Češnik Ivan, trgovec; Drelse Otton, tovarnar in posestnik; Drofenig Franjo, trgovec in posestnik; Götzl Aleksander, pozlatar, vsi v Ljubljani; Guželj Josip, tovarnar v Skofji Loki; Grilc Alojzij, posestnik v Podkorenju; Jerančič Viljem, gostilničar in posestnik; Korenčan Ivan, trgovec, oba v Ljubljani; Košir Ivan, posestnik v Skofji Loki; Košmrlj Josip, mesar in posestnik v Zelezničkih; Krešgar Andrej, mizar in posestnik v Vižmarjih; Lavtičar Josip, posestnik v Kranjski gori; Mally Franjo, tovarnar in posestnik v Ljubljani; Majdič Josip, Marenčič Raimund, trgovca in posestnika, oba v Kranju; Ocepak Ivan, posestnik in župan iz Križa; Pele Alojzij, revizor in posestnik; Perles Adolf, posestnik; Pirc Gustav, ravnatelj kmetijske družbe, vsi v Ljubljani; Pongrac Anton, tovarniški uradnik na Savi; Rovina Josip, krojač; Ružička Ivan, c. kr. katastralni ravnatelj v pokolu; Sertič Friderik, c. kr. okr. tajnik v pokolu; Sevnig Karol, usnjari in posestnik; Stenovec Robert, zasebnik in posestnik, vsi v Ljubljani; Slanc Franjo, veleposestnik v Litiji; Simon Franjo, klučavnica in posestnik na Vrhniku; Terpinč Jakob, gostilničar in posestnik v Ljubljani; Zupan Franjo, c. kr. davčni oskrbnik v pokolu v Kranjski gori; Zvab Franjo, posestnik na Javorniku.

Nadomestni porotniki: Guček Martin, poslovodja; Košar Georg, klepar in posestnik; Krivic Ivan, trgovec; Kunc Alojzij, krojač; Kunsterler Josip, kovač; Magi Franjo, agent; Petschnig Raimund, medičar; Zorec F., branjevec in posestnik, v Ljubljani.

I. Dobrota je sirota. Ko je včeraj po poldne sedel delavec Lovro Zemljak v neki gostilni na Emontski cesti, sta se mu pridružila še dva druga gosta, za katere je plačal nekaj piva. Ko so spili, sta ga izvabila v Mestni log. Ko so bili že precej daleč, sta ga začela prigovarjati, naj jima da kaj denarja. Zemljak je bil res dobrega srca ter jima hotel dati 2 K. Nehvalične pa nista bila s tem zadovoljna, marveč sta ga zgrabila, mu izpulila iz rok denarnico, v kateri je imel 6 K, potem pa zbežala proti Viču. Identiteta je policiji že znana in je upati, da prideta lopova čimpreje v roko pravice.

I. Zid ponesnažili so danes ponovno ponočnjaki na Poljanskem cesti št. 43 ter pometali na cesto neki stranki posode s cvetlicami. Zlikovci so znani.

I. V blaznico so včeraj odpeljali delavca Lenarčiča, kojemu se je bil na Ahacljevi cesti omračil um.

I. Razčlanjenje straže. Franc Gorenc, gozdni čuvaj v Mestnem logu, je 19. t. m. srečal Franca Pucihaarja, ki je sedaj delavec pri Vrtačniku na Viču, ko je hodoval po nepokošeni travni ter ga je posvaril. Pucihaar pa je začel vpti nad njim, da je baraba, lump itd. ter mu deljal, naj gre raje delat, kot pa da postopa po Mestnem logu. Zagrabil je za nabasano puško, ki jo je imel Gorenc v rokah in bi se lahko na ta način pripetila nesreča. Gorenc mu je s silo iztrgal iz rok puško. Pucihaar, ki je bil že večkrat prej kaznovan, se je moral danes zagovarjati pred okrajnim sodiščem. No, pa se ni mogel veliko izgovoriti, ker je Gorenc izpovedal pod prisego. Pucihaar je bil obsojen zaradi razčlanjenja straže na en mesec zapora.

I. Hmeljevi nasadi na ljubljanskem polju so letos nenavadno lepi, rastline krepke in lepo razvite. Obeta se sicer dobra letina, če je zopet v zadnjem trenutku ne pokvari letosnje vreme.

I. Med igro je bil včeraj popoldne okrazen delavec Franc Bratkovič. Ko so ležali v travi in igrali na karte, mu je med tem izginila iz žepa ura z vrižico. Policija ima danes že osumljence kakor tudi uro v rokah. Zaposleni so vsi pri poglobljenju Gruberjevega prekopa in doma iz Hrvatskega. Zovejo se Jožef Barešič, Nikolaj Jugovič in Jožef Krakar. Zanimivo je to, da je Krakar vojaški begunec c. in kr. 53. pešpolka, Jugovič pa izvršil štiri gimnazijске razrede, sedaj pa je imel za njegovo naobrazbo vsekakor neprimereno delo in postal naposled — tat. Pač briška usoda. Vse so oddali sodišču.

Knjigevnost.

I. Slomšek A. M. o sv. Cirilu in Metodu. Ob 1025letnici Metodove smrti. Cena 1 K. Nepozabni Slomšek, ki je s tako vnmno nadaljeval delo slovanskih apostolov med Slovenci, je bil obenem poseben častilec teh svetnikov in je na-

pisal o njih mnoga najkrasnejša grada, katera bo ta knjižica obvarovala pozabiljenosti. Dobiva se v »Katoliški Bukvarni« v Ljubljani.

I. **Himna v čast sv. Cirila in Metoda.** Za štiriglasni mešani zbor uglašbil Stanko Premrl. Cena 40 vinarjev. Ta krasna skladba zložena v čast slovenskih blagovestnikoma bo istodobno tudi vžigala in vtrjevala med pevci in poslušalci narodno zavest. Dobí se v »Katoliški Bukvarni« v Ljubljani.

Telefonska in brzojavna poročila.

NAŠ CESAR NEMŠKEMU DRŽAVNEMU TAJNIKU.

I. Dunaj, 26. julija. Cesar je drugemu nemškemu državnemu tajniku pl. Schönu podelil veliki križ Leopoldovega reda z briljanti.

DELOZMOŽNOST ČEŠKEGA DEŽELNEGA ZBORA.

I. Praga, 26. julija. »Venkov«, glasilo čeških agrarcev, dementira vesti, da bi od češke strani za delozmožnost češkega deželnega zbora se stavili kaki novi pogoji. Pogoji so že davno znani, drugih pogojev Čehi nimajo. S koncesijami Nemcem pa delozmožnost češkega deželnega zbora ne bo mogoče doseči.

JEZIKOVNI BOJI V POŠTORNI.

I. Dunaj, 26. junija. Vodstvo občine v Poštorni (Unter - Themenau) sprejme vladni komisar, ki bo vodil nove občinske volitve in tudi ljudsko štetje.

PODURADNIKI NISO URADNIKI.

I. Dunaj, 26. julija. Disciplinarni se-nat najvišjega sodnega dvora je razsodil o pritožbi dveh poduradnikov, ki sta hotela biti kvalifikovana kot državna uradnika, da poduradniki niso uradniki, pač pa se jih more smatrati kot višje kvalifikovane služe. Za poduradnike se morajo uporabljati isti predpisi kot za služe, v kolikor ne doča drugače kakšna posebna odredba.

VREME.

I. Dunaj, 26. julija. Vremenska opazovalnica naznana o vremenu: Vedno bolj oblačno, močna bora, toplo, nagnjene je vzhodne, deževje.

STRANKE V BOSNI.

I. Sarajevo, 26. julija. Glasilo Mančeve skupine »Hrvatska Zajednica« zanikuje poročila časopisov, da bi obstajal med Srbi in Hrvati v deželn. zboru kompromis glede na sporna narodnostna in agrarna vprašanja. »Hrvatski Dnevnik« pa trdi, da v resnici obstoji pakt med Mandičevim skupino in srbskim deželnozborskim klubom ter obljubuje tozadne dokaze.

Z

